

De cognitōe vere vite

quālis es: quod optas te ab aliquo heredē fieri: nō ergo vis ut habeat heredes: in quō nihil est chari? primogenitis. Proinde in primogenitis tuis punieris: quod cupiscendo res alienas. i. quod tibi iure nō debet: quasi iuris umbra perquiris. Perdis ergo primogenita tua. Et facile est quod de frēs corpali ter perdere primogenitos. mortales enim sūt boīes siue añ parētes: siue post parētes moriāt. Istud molestū est ne p hac occultā et iniustā concupiscētiā primogenita cordis tui p das. Primogenita cordis nrī fides est. nemo enim bñ opatur: nisi fides pcellerit. Mala opa tua bona filij tui sūt spūales: s; inter istos tibi primogenita fides ē. Quis quōs rē alienā occulte concupiscit: internā fidē pdit. Erīt enim primū sine dubio simulator: obsequis nō charitate s; fraude: veluti amās eū a quo se cupit fieri heredē. Amare se dicit eū quē mori desiderat: et ut rez ei? se videat possessore: opat ut p priū nō derelinqt heredē. Dec frēs cōparatio et quōmodo prietas decē pceptoz et decē plagaz cautos nos faciat: ut habeam? securi res nrās i pceptis dei. res in quā nrās iteriores: et i archa psciētie nrē repositas. Ipe sūt thesauri nrī: quōs nobis nec fur: nec latro: nec vicin? mal? poterit aliqñ auferre: vbi nec tinea nec rubigo ē metuēda. Iste sūt enim v̄e diuitie. i. bona psciētia: iusticia: misericordia: castitas atq; sobrietas. Qui talibz rebz plen? est: diues est: etiā si d naufragio nud? enaserit. S; hec si diligēter attendit: et quā sūt mala fugere: et quā bona sūt voluerit auxiliāte deo exercere: eritis popul? dñi: et de iniq; egiptioz societate. i. spūaliū nequiciarū psecutione liberati: ad terrā repromissionis poteritis feliciter puenire: auxiliāte dño nostro iesu christo: quod vivit et regnat in secula seculoz. Amē.

Libell? sancti augustini de cognitōe vere vite incipit.

Apiētia dei
quos murti aperuit: et rudi
dibili aiali hūana vba
formare tribuit: me q

quod nō solum sermone. sed etiam scientia imperitum ad sandum impellit: atq; per se ac de se intellecta alijs pie innotescere cōpellit. Qui? ergo instinctu ad vtilitatē: ut spero: multoz. itez cōmitto me ad corrodendū dentibz inuidoz: et forsītā ad pfovendū cordibz dilectoz. Cū christ? veritas et vita dicat. Nec est vita eterna ut te solū vez deū cognoscāt. cōstat pfecto naturā rōnalē ad h solū factā ut factorem suū vez deū intelligat. intelligendo diligit: diligēdo i eo quod est eterna vita eterna: liter beate viuat. Diuinitas ergo essentiam rōnabiliter inuestigare: est ad vitam eternā festinare. Pāc vō negligēdo ignorare: est vtiq; ad mortē indeficētē pperare: quod nimirū hic ab eo ignorabit: dū quōs a beata vita seqstrabit. Quāobrem cū d hac p clara materia plurimi sanctorz patrum mltā glorioza pscripterint: ipamq; rē simplicioribz obscuriorē reddiderint. Libet me p hec p densa: quasi quandā semitāz stilo cōplanare: qua infirmis intellectibz relicto erroris deuio: p quā veritatis liceat libere ambulare. S; hic quilibet inuidus nebulosa facie mihi occurrat: et virus diu sub limido corde concretus in me acerbiter euomit. Quid tu inquit tentas ligna siluis importare: aut reddidanti mari vndā instillare? Qui? tā mordacis mordacē dentē hec petra retūdata et venenū maliciose euomit i viscera ipsius denuo torquēda refundat. Inuidia dyaboli intravit mors in orbē terrarum: imitantē illū: qui sūt ex parte ei?. Diuidē infelix: qui aliena felicitate torqueris: alieno damno depascaris: ipsis rebz probas te esse ex parte ei?. quod inuides alijs quod tu ignoras scire. ac mihi ob piū laborem collatū egris suspirijs ingenitiscis: quod tibi ob desidiam: immo ob inuidiam de negatum cognoscis. Age miser: potius letiferum virus quo turgēs enorme: salubre dilectionis antidotū ercipe. Sin autē parti patris tui nigro felle tabescēs faueto. Ego autē cū inuidia tabescēte iter nō habeo. Egregiā scripturaz siluā alacer ingrediēs: nō in eam: ut tu venenata lingua asseris: ligna deferens: sed preciosum vite lignum iusticiam esuriētibus